

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

📖 Jb 33,4

+ uvítání: oslava díla, které s námi Bůh koná svým Duchem

🎵 406

Modleme se: Děkujeme tobě, náš milující Bože, za všechna místa a za všechny chvíle, kdy lidé pocítují závan svobody, kdy mizí strach, kdy se obnovuje společenství, kdy v nás roste odvaha k pravdě, kdy hranice padají, kdy do beznadějných situací zazáří světélko naděje, smutní se opět usmějí, slabí získávají sílu, kdy i smrt ztrácí svou děsivou moc. Všude tam proniká dech nového života našeho vzkříšeného Pána Ježíše Krista.

Prosíme tě, Bože, otevírej naše srdce těmto závanům vzkříšení, otevírej naše nitro pro svého svatého Ducha. Osvěcuj nás světlem evangelia a spoj nás v jedno. Přijď, abys proměnil zemi ve své království a nás lidi obnovil mocí své lásky. Kéž ti zní ze všech končin země i od jednoho každého z nás velebení a díky: Sláva Otci ... Amen

🎵 *píseň ke křtu*

křest – Pf. Iffland

🎵 *píseň ke křtu*

📖 J 14,23-27

🎵 118,1-4

📖 1K 2,12-16

Černá a bílá. Temnota a světlo. Špatné a dobré. Světské a Boží. Lidské a duchovní. Jasně, ostré protiklady nám tu staví před oči, sestry a bratři, apoštol Pavel. A my jsme prý buď na jedné, anebo na druhé straně. Jakoby tu existovala ostrá, jasně vymezená hranice.

Jenomže my žijeme v tomto světě, jsme zcela jednoznačně určeni a ovlivňováni naší lidskou přirozeností, jsme hmotné bytosti, musíme uspokojovat potřeby svého těla, abychom mohli žít.

A co bychom dali za to, kdyby jednání jednak nás samotných, ale i ostatních určovala lidská moudrost! Ať už se jedná o řeči nebo o činy, o rozhodnutí soukromá, natož pak když jde o rozhodnutí vrcholných politiků. Ale ani ta lidská moudrost, zdá se, není apoštolu Pavlovi dost dobrá.

Žijeme ve světě a nemůžeme jinak. Žijeme v těle a nemůžeme jinak. Jsme lidmi se vším všudy, s lidskou moudrostí i nemoudrostí. Ale to ještě neznamena, napíše Pavel, že musíme žít podle světských způsobů. „Nepřijali jsme ducha světa.“ Ne podle pravidel, které nám svět vnucuje, ale podle pravidel Božích v tomto světě fungujeme.

A také, díky Duchu Božímu, poznáváme, „co nám Bůh daroval.“ Co že je tím Božím obdarováním? Spása v Ježíši Kristu samozřejmě. A zde se dostáváme k samotnému jádru věci: Boží dar záchrany, Boží cesta nového života, Boží přijetí nás lidí navzdory veškeré naší hříšnosti, to nám Bůh daroval. Ale poznat to, pochopit to, přijmout to plně za své, to může člověk jedině a pouze skrze Ducha. Pokud jeho působení na sobě nepocítíme, pak se v nás neprobudí to, co se nazývá vírou.

Jak si to máme představit? Docela jednoduše. Jsme zemí, kde se lidé s projevy křesťanské víry setkávají zcela běžně. Chodíme kolem kostelů, soch, křížků a kapliček. Kolik jen jich je po našem městě a v okolí. V televizi i v rozhlase se vysílají bohoslužby a další pořady s náboženskou tematikou. Církev, sbory a farnosti mají na internetu své webové stránky. Zveme veřejnost na různé akce. Zakládáme Diakonii a Charitu a další organizace na pomoc těm, kdo to potřebují.

Lidé to všechno nějak vnímají, nějak se jich tohle všechno dotýká. I tehdy, pokud k tomu mají jasně odmítavé stanovisko, se jich to svým způsobem dotýká. Ale zůstávají mimo. Dívají se na nás jako na ten zvláštní druh lidí věřících. Nevědí si s tím třeba rady, neumí to pochopit. Protože to všechno vnímají očima světa, přes pouze lidskou moudrost, skrze přirozenost.

Ale pak se stane, že Duch Boží zavěje, dotkne se některého lidského srdce, způsobí tu proměnu, způsobí, že přeskočí ona pověstná jiskřička, která zažehne oheň víry. Vše je jakoby stejné – kostely, bohoslužby, Diakonie, všechno to běží pořád stejně, ale

najednou to člověk vnímá a vidí a slyší úplně jinak. „Člověk obdařený Duchem“ to vše posuzuje jinýma očima, jiným rozumem, jiným srdcem.

O tohle apoštolu Pavlovi jde. Kde se rodí to, čemu říkáme víra? Začíná to právě tím, že člověk přijme Božího Ducha.

Svátek toho, že je nám Duch dán – a bez ustání znovu dáván, dnes slavíme. Svátek otevření i našich očí a otevření i našich srdcí.

My sice stále používáme jen lidská slova, jiná k dispozici nemáme, stále se pohybujeme ve světě, nemůžeme jinak, ale působením Božího Ducha se vše promění. Promění se pochopení, nastane přijetí, nevěra či lhostejnost se promění ve víru. Působením Ducha Božího, jak napíše odvážně Pavel, „mysl Kristovu máme.“ Tedy pochopíme, co pro nás Bůh v Kristu učinil, jak nesmírný poklad to je, a přijmeme za své i ty kristovské způsoby myšlení, mluvení, jednání.

Je to opravdu zcela jiný svět tenhle svět Ducha Božího, do nějž jsme my sami byli přijati. Jen díky tomu jsme i my „poznali, co nám Bůh daroval.“ Je to jak světlo oproti tmě, jak bílá oproti černé. Jsme za to moc rádi. Kéž by ostatní téhož Ducha přijali a toto nesmírné bohatství tak objevili! Amen

♪ 364

liturgie VP svatodušní

♪ 699, 702

Náš Pane Ježíši Kriste, tys nám seslal Ducha svatého, aby v nás kraloval a byl nám prostředníkem tvé blízkosti uprostřed nás. U tebe se přimlouváme:

Dej, ať nás naplňují dary Ducha svatého: moudrost, víra, pokoj, láska, radost, pokora a naděje.

Dej moudrost Ducha všem, kdo řídí život společnosti a celých národů.

Dej ve svém Duchu sílu víry těm, kdo jsou souženi bolestmi, chudobou, trápením.

Dej Ducha pokoje těm, kdo jsou zmítáni životními okolnostmi.

Vlij svým Duchem lásku do našich vzájemných mezilidských vztahů, do našich rodin, do křesťanských společenství.

Vzbuzuj svým Duchem radost všude tam, kde vládne zklamání, lhostejnost, rezignace.

Dej Ducha pokory těm, kdo si na sobě přespříliš zakládají a neumí se na sebe podívat sebekriticky.

Dej Ducha naděje všem skleslým, zklamaným, těm, které čeká léčení a bojují s nemocí.

Ve tvém jménu a ve tvém Duchu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

 Ga 5,25

 Žd 13,20n

 421